

**OTKRIVENJE SEDAM CRKVENIH
DOBA**

TIJATIRSKO CRKVENO DOBA

GLAVA ŠESTA

TIJATIRSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 2:18-29

I anđelu crkve u Tijatiri napiši: Ovo govori Sin Božiji, koji ima oči kao plamen vatre i noge Njegove kao užarenu bronzu: Znam tvoja dela tvoju ljubav i tvoju veru i tvoju službu i tvoju strpljivost, i znam da su tvoja poslednja dela bolja od prvih.

Ali imam protiv tebe, što trpiš ženu Jezabelu, koja se naziva proročica, što uči i zavodi moje sluge, činiti blud i jesti idolske žrtve.

I dao sam joj vreme da se pokaje, ali se ona neće pokajati za svoj blud.

Gle, bacam je na postelju i one, koji čine preljubu sa njom u veliku nevolju, ako se ne pokaju od svojih dela.

I njenu decu ubiću smrću i poznaće sve crkve da sam Ja, koji ispitujem bubrege i srca; i daću vam svakome po vašim delima.

A vama kažem ostalima što su u Tijatiri, koji god nemaju ovu nauku, i nisu upoznali Sotonske dubine, kao što kažu; neću staviti drugi teret na vas.

Samo držite čvrsto to, što imate, dok Ja ne dođem.

I ko pobedi i održi Moja dela do kraja, tome ću dati vlast nad narodima;

on će vladati nad njima gvozdеноm palicom i razbiće ih kao što se razbijaju glinene posude, kao što sam i Ja primio vlast od Svog Oca.

I daću mu jutarnju zvezdu.

Ko ima uho, neka čuje, šta govori Duh crkvama.

TIJATIRA

Grad Tijatira je istorijski najmanje vredan pažnje od svih sedam gradova koji su navedeni u Otkrivenju. Bio je postavljen na granici Mysija i Jonije. Grad je bio okružen mnogim rekama, ali su one bile pune pijavica. Njegove najistaknutije karakteristike koje su bile hvale vredne su finansijsko bogatstvo, zahvaljujući udruženju esnafa;

graničara, štavljača, tkalaca, farbara, krojača itd. Iz toga grada je potekla Lidija, prodavačica purpura. Ona je bila prvi Pavlov Evropski obraćenik.

Dakle, razlog što je Duh izabrao ovaj grad kao jedan koji je već posedovao duhovne elemente za četvrto doba je bio zbog njegove religije. Glavna religija u Tijatiri bila je obožavanje Apolona, a to je bilo vezano sa slavljenjem imperatorovog kulta. Apolon je bio bog sunca, a po snazi odmah do svoga oca, Zevsa. On je bio poznat kao onaj koji 'sprečava zlo'; on je predsedavao nad religioznim zakonom i ispaštanjem (načinom izmirenja, čineći poravnavanje za učinjena zla ili krivice). Platon je rekao za njega, "On objašnjava ljudima instituciju hramova, žrtava i služenje božanstvima, i pored toga objašnjava obrede vezane za smrt i nakon života." On je saopštavao svoje znanje o 'budućnosti' i volju njegovog oca ljudima kroz proroke i proročišta. U Tijatiri ovaj ritual je održavala proročica koja je sedela na tronošću i dostavljala poruke dok je bila u zanosu.

Držanje ove religije je bilo jako naglašeno. Njena strašna sila nije ležala isključivo u području tajanstvenosti, već u činjenici da niko nije mogao pripadati esnafima, koji su ljudima davali sredstva za život, osim ako nisu pripadali hramu obožavanja Apolona. Svako ko bi odbio pridružiti se ovim idolopoklonističkim svetkovinama i razuzdanim orgijanjima, bio bi izopšten iz ovih udruženja prvog veka. U cilju da bude deo društvenog i ekonomskog života pojedinac je morao biti paganski idolopoklonik.

I posebno treba naglasiti da samo ime Tijatira znači "Dominantna Žena." Tako ovo doba je karakteristično po dominantnoj sili, silom koja nemilosrdno vrši invaziju na sve, osvaja sve i to despotski drži u kontroli. Dakle, dominantna žena je najveće prokletstvo na svetu. Najmudriji čovek kojeg je svet ikada imao bio je Solomon, i on je rekao, "I još jednom pokušah istražiti i shvatiti mudrost i smisao, da spoznam opačinu kao ludost, a ludost kao bezumlje. Otkrih da ima nešto GORČE OD SMRTI – ŽENA, čije je srce zamka i mreža, *a ruke njene kao okovi*; ko je Bogu drag izmiče joj; a GREŠNIK je njen rob. Eto to sam sve u svemu otkrio, veli propovednik. I još sam tražio ali bez uspeha. Nađoh čoveka – jednog od hiljadu, a žene ne nađoh među svima ni jedne." Propovednik 7:25-28. Pavle je rekao, "Ne dopuštam da žena poučava ili da POSEDUJE vlast." Od Edenskog Vrta na ovamo, žena je konstantno i uspešno pokušavala da preuzme kontrolu nad

čovekom, a upravo danas to je ženski svet sa božicom Amerikom koja je razgolićena žena. I pošto je ženski idol padajući s neba (setite se njene ruke su bile gvozdene šipke) karakterisao prvo ili Efeško Doba, tako njena sila je rasla dok nije postigla potpuni autoritet, ona je taj autoritet prisvojila gvozdenom naravi.

A žena ne bi trebala da ima gvozdenu narav. Ona, prema Svetom Pismu, treba biti podložna muškarcu. To je njoj zapovedeno. Žena koja je zaista žena, od glave do pete, će imati takvu narav. Ne da bude otirač za noge. Ni jedan pravi muškarac ne čini od svoje žene otirač za noge. Već ona će želeti da bude pod autoritetom muža, jer on je glava kuće. Ako ona kvari taj lik koji je Bog za nju načinio, ona je izopačena. I svaki muškarac koji dopusti ženi da preuzme autoritet takođe je pokvario taj lik i on je izopačen. To je razlog zbog čega žena NE MOŽE NOSITI MUŠKU ODEĆU I NE SME SEĆI SVOJU KOSU. Ona nikada ne treba da nosi odeću koja pristaje muškarcu ili da seče njenu kosu. A ukoliko ona to uradi, ona ulazi u muški domen uzimajući autoritet i izobličava sebe. I kada žena izvrši invaziju na propovedaonicu što joj je ZAPOVEDENO DA NE SME ČINITI, ona pokazuje od kojeg je duha. Budući da je dominirajuća žena antihrist, i da je seme Rimokatoličke Crkve u njoj iako ona može ovo žestoko poreći. Ali kada to DOĐE DO REČI, *“Neka Bog bude istinit a svaki čovek lažov.”* Amen.

A sada vratimo se nazad na početak. U originalnom fizičkom stvaranju kao što mi to danas znamo, Bog je sve načinio u parovima, muško i žensko. Bila su dva pileta – petao i kvočka. Bio je par stoke, bik i krava. I sve tako redom. Ali kada je stvoren čovek, postojao je samo kao jedinka. Čovek nije bio stvoren u paru. Adam je bio stvoren po liku Božijem. On je bio sin Božiji. Kao sin Božiji on nije mogao u kušnji pasti. To bi bilo nemoguće. Tako Bog je uzeo produkt od čoveka da prouzrokuje pad. Žena nije bila oformljena kao originalno Božije stvorenje. Ona je proizvedena od čoveka. I kada je Bog učinio da bude stvorena od čoveka ona se jako razlikovala od ostalih ženki koje je Bog stvorio. Ona je bila u stanju da bude prevarena. Ni jedna druga ženka u tvorevini ne može biti nemoralna; ali ljudska žena može biti dotaknuta skoro u svako vreme. I ta slabost u njoj je omogućila Sotoni da je zavede preko zmije, i tako je žena dovedena u veoma neobičnu poziciju pred Bogom i Njegovom Reči. Ona je tip svih vulgarnih stvari, zlih i nevaljalih s jedne strane, a sa druge ona je tip svih čistih i divnih stvari,

i sveta kao posuda počinka za Duh i Božije blagoslove. U jednu ruku ona je nazvana bludnicom koja je pijana vinom svoga bludničenja, a u drugu ona je nazvana Nevestom Hristovom. Na jedan način je nazvana Tajna Vavilon, gadost pred Bogom; a na drugi način nazvana je novi Jerusalem, naša majka. Na neki način je toliko loša, grešna i razvratna da je bačena u ognjeno jezero, koje je jedino pogodno mesto za nju; a na drugi način ona je uzvišena do neba, i deli presto Božiji koji jedino priliči takvoj kraljici.

I u ovom Tijatirskom Crkvenom dobu ona je DOMINANTNA ŽENA. Ona je tajna Vavilon. Ona je velika bludnica. Ona je Jezavelja lažna proročica. Zašto ona? Zato što je prava žena podređena Bogu. Hrist je njena glava. Ona nema svojih reči sem Njegovih, nema misli sem Njegovih, niko drugi je ne vodi sem Njega. A šta je sa ovom crkvom? Ona je odbacila Reč, uništila Biblije i vredne Božanske eseje. Ona je ubila one koji bi propovedali istinu. Ona je zavladala s kraljevima, knezovima i narodima - kontroliše armije i insistira da je ona istinsko telo Hristovo a njene pape Hristovi namesnici. Ona je potpuno zavedena od strane đavola dok i sama ne postaje zavodnica drugih. Ona je Sotonina nevesta i proizvela je svoje vanbračne religije.

Skroz kroz celo Mračno Doba ona je dominirala. Jer preko devet stotina godina ona je pljačkala i uništavala. Ona je uništila umetnost, uništila nauku, i proizvela smrt dok se svetlo Istine skoro nije skroz ugasilo i ostao samo puki odsjaj svetla. A ulje i vino su skoro prestali teći; no, iako je ona dominirala svetskim kraljevstvima zahtevajući da svi ljudi postanu njeni građani, ipak je postojala jedna mala grupa koja je pripadala Bogu, čija domovina je bila u nebu i ona njih nije mogla uništiti. Bog je čuvao svoje malo stado; oni nisu mogli biti uništeni. Ova Rimaska Crkva je bila toliko paganska i zla kao Kraljica Atalija koja je pokušala uništiti svo kraljevsko seme i umalo nije uspela, no, BOG JE SAČUVAO JEDNOG, i od njega je izašlo mnogo vernih. Tako Bog je sačuvao malo stado u toj dugačkoj tamnoj noći i iz njihove istine je tamo konačno iznikao Luter.

Svako ko zna nešto uopšte o Rimokatoličkoj Crkvi i o njenim formama proslavljanja, može reći zašto je ovaj grad Tijatira bio izabran od Duha da predstavi crkvu u Mračnom Dobu. Ovde je to, upravo pred našim očima.

DOBA

Tijatirsko doba je trajalo najduže od svih doba, oko 900 godina, i to od 606. do 1520.

GLASNIK

Crkva je dugo bila rasepljena u dve grupe, zapadnu i istočnu. Svaki sadašnji i ondašnji reformator bi iznikao unutar jedne ili obe grupe i za neko vreme bi vodio deo crkve u dublje zajedništvo sa Bogom. Jedan takav čovek na zapadu je bio Franjo Asiški. On je bio istinski uspešan za to vreme, a njegov posao je konačno bio stavljen pod hijerarhiju Rima. Petar Valdo iz Liona, trgovac koji se odrekao svoga svetovnog života, postao je veoma aktivan u službi Gospodu i mnoge priveo k Njemu; ali on je bio sprečen u svom poslu i ekskomuniciran (odstranjen) od pape. Ni Zapadna a ni Istočna strana nije imala u sebi čoveka koji je posedovao mogućnosti da bude glasnik ovom dobu kada smo tu istražili svetlom Pisma. Međutim, bila su dvojica ljudi na Britanskom ostrvu, čija bi služba u Reči i delu mogla podneti test istine. To su bili Sveti Patrik i Sveti Kolumba. Sveti Kolumba kao glasnik ovom dobu je ipak ispred svih.

Pa, iako je glasnik Tijatirskog Doba bio Sveti Kolumba, ipak želim da se za trenutak zadržim na životu Svetog Patrika, kao primer za nas i takođe pokazati laž Rima, koji je tvrdio da je Sveti Patrik bio njihov kao i za Jovanku Orleanu. Patrik je bio rođen od sestre Svetog Martina u malom gradu Bonavern na obalama reke Klajd. Jednog dana dok se igrao sa svoje dve sestre, gusari su se približili i oteli ih sve troje. Gde su sestre završile, niko ne zna, ali Patrik (koji se zvao Sukat) je bio prodan jednom vođi u Severnoj Irskoj. On je imao obavezu da čuva svinje. Dok je ovo radio dresirao je pse. On je toliko dobro izdresirao pse da su mnogi ljudi dolazili iz različitih krajeva da ih kupe. U svojoj usamljenosti on se okrenuo Bogu i bio je spašen. Nakon toga je dobio jaku želju da pobjegne i da se vrati kući svojim roditeljima. Napravio je plan u kojemu je njegova sposobnost dresera imala važnu ulogu. Naučio je pse da legnu na njega i pažljivo prekriju njegovo telo i da se ne pomaknu dok im on ne zapovedi. Tako jednog dana kada je njegov gazda prodao nekoliko pasa, Patrik je zapovedio psima, osim vođi čopora, da dođu u brod. Vođa čopora kome je on tada dao tajni signal pobjegao je i odbio doći na brod. Dok su gazda i kupac pokušavali da

uhvate pobeglog psa, Patrik je ušao u brod i dao signal psima da ga prekriju. Zatim je zviždajkom vođi čopora dao znak da se vrati na brod i skroz odozgo njega. Pošto Patrika nisu mogli naći, kupac je stavio jedra i pokrenuo brod u plovidbu. Pošto je bio uveren da je kapetan broda već daleko isplovio da bi se vratio nazad, Patrik je dao drugi signal psima s kojim je između njih izazvao metež. Nakon toga je došao do kapetana i rekao mu da ukoliko ga ne pusti na obalu kod njegove kuće, da će zapovediti psima da i dalje prave kaos, i da će preuzeti brod. Međutim, sam kapetan je bio Hrišćanin i kada je čuo dečakovu priču rado ga je iskrcao na obalu kod njegove kuće. Tamo je Patrik otišao u Biblijsku školu i vratio se u Irsku gde je sa Rečju i silom Božijom i mnogim znacima i čudesima pridobio hiljade za Gospoda. On nikada nije išao u Rim a niti je bilo kada bio imenovan od Rima. Istina je u stvari da kad je Rim konačno dobio pristup na ostrvo i kad su oni videli da je vreme podesno, ubili su 100.000 Hrišćana koji su tokom vremena izrasli iz originalne grupe koja je došla Gospodu delovanjem kroz Svetog Patrika.

Oko 60 godina posle smrti Svetog Patrika, Kolumba je bio rođen u Kanti Donegalu u Severnoj Irskoj, u kraljevskoj porodici Fergus. On je postao briljantan, posvećen učenjak, upamtivši najveći deo Pisma. Bog ga je pozvao jednim čujnim glasom da bude misionar. Nakon što je čuo Božiji glas ništa ga nije moglo zaustaviti, a njegova čudesna služba je mnoge istoričare navela da ga proglase sa oduševljenjem rame uz rame apostolima. Tako je bila velika njegova služba koju su pratili natprirodni znaci da su neki (posebno Rimski učenjaci) mislili čak da su opisi toga bili preuveličavani. U jednom od njegovih misionarskih putovanja, kada je bio blizu jednog grada opasanog zidinama, on je našao zaključane kapije pred sobom. Podigao je svoj glas u molitvi k Bogu da bi mogao intervenisati i dopustiti mu pristup k ljudima s ciljem da im propoveda. Ali dok se molio dvorski vračari su ga počeli uznemiravati jakom bukom. On je onda počeo pevati psalam. Dok je on pevao, Bog je toliko osnažio njegov glas da je zagušio povik pagana. Iznenada gradska vrata su se skladno otvorila. On je tada ušao i propovedao Evanđelje i mnoge pridobio Gospodu.

Drugom prilikom kada je takođe bio isteran iz sela, dok se pripremao da ode, sin poglavara je iznenada postao na smrt bolestan. Sveti Kolumba je bio brzo nađen i pozvan da dođe. Dok se molio

molitvom vere, mladić je u trenutku bio isceljen. Selo je tada postalo pripremljeno za propovedanje Evandjelja.

Čisto Evandjelje koje je propovedao Kolumba i njegovi saradnici - prijatelji, bilo je rašireno širom Škotske, okrećući je k Bogu. Ono je takođe preplavilo u Irsku i Severnu Evropu. Njegovi načini propovedanja Evandjelja su bili takvi da bi možda oko dvanaest ljudi otišli pod Duhovnim vodstvom u neku oblast i tu doslovno izgradili Evandeoski centar. Među tom dvanaesticom bi bilo tesara, učitelja, propovednika i tako dalje, i svi oni bi bili izverzirani u Reči i svetom životu. Ova mala kolonija bi bila ograđena zidom. Ubrzo ovo ograđeno zemljište bi postalo popunjeno studentima i familijama u njihovim domovima, učeći Reč i pripremajući se da krenu u službu Gospodu kao misionari i propovednici. Ljudi su bili slobodni ženiti se, iako mnogi to nisu činili, samo radi toga da bi bolje služili Bogu. Oni su ostali slobodni od državne pomoći i time izbegavali politiku. Umesto da uvek napadaju druge religije, oni su učili istinu jer su verovali da je istina bila dovoljno oružje da ostvari ciljeve koje je Bog imao za njih u svom umu. Oni su bili apsolutno nezavisni od Rima.

Sveti Kolumba je bio osnivač velike Biblijske škole na ostrvu Hy, (nedaleko od jugozapadne obale Škotske). Kada je on tamo otišao, ostrvo je bilo toliko neplodno i kamenito da nije moglo dati dovoljno hrane za svoje stanovništvo. Ali Kolumba je posejao seme sa jednom rukom, dok je drugu ruku držao podignutu u vis moleći se. Danas je taj otočić jedan od najplodnijih na svetu. Sa ovog Biblijski usmerenog ostrvceta krenuli su mnogi moćni učenjaci obdareni mudrošću i silom Božijom.

Kada čitam istorijat ovog velikog sluge Božijeg i divna dela koja je činio, to rastuži moje srce jer uviđam da je papska moć, u žudnji da sve ljude dovede pod papsku vlast došla i evidentno ukaljala ova polja misije i uništila istinu koja je bila poučavana od Kolumba.

POZDRAV

Otk. 2:18, *“Ovo gorovi Sin Božiji, Čije su oči kao vatreni plamen, Čije su noge slične užarenoj bronzi.”*

Otkrivenje o Božanstvu Tijatirskom Dobu je da je Isus Sin Božiji. Jednom prilikom u danima kada je bio u Svom telu On je bio nazvan Sin Čovečiji. Ali od sada, mi Ga više ne poznajemo po telu. On više

nije Sin Čovečiji, Veliki prorok, Koji je u Sebi skupio sva proročanstva. Jedinorođeni je ponovo u naručju Oca. I sada mi Ga znamo posle sile uskrsnuća. On je uskrsnut i uzeo je Svoju moćnu silu i nalazi se iznad svih i preko svih na hvalu Njegove Vlastite slave. Svoju slavu On neće deliti sa drugim. Njegovo vodstvo crkve On neće predati ni jednom čoveku.

On gleda dole na Tijatiru, i ovde On vidi u tom gradu i u tom četvrtom dobu čast koja pripada samo Njemu, kako je dodeljena drugom. Njegove oči plamte vatrom srdžbe i suda kada vidi Apolona kojemu se daje poštovanje kao da je Sin Božiji, kada je samo On Jedinorođeni od Oca. Kako užasan mora biti Njegov sud nad religijom Tijatirskog doba u kome su crkveni članovi kao paganski obožavatelji boga sunca (Apolona sina Zevsovog), uzdigli ljudskog vladara obožavajući ga, podržani silom države. Jer to je to tačno ono što je on video. Rimokatolička crkva, potpuno uronjena u idolsko slavljenje bazirano na obredima posvećenim bogu sunca (Apolonu), uzdigla je čoveka do božanstva (papu) venčanjem crkve i države. Jer su Toma Akvinski i Alverije Pelagijus formulisali izjavu: “Papa izgleda onima koji ga gledaju duhovnim očima, da je, ne čovek nego Bog. Nema granica njegovom autoritetu. On može izjaviti da je ispravno ono što on želi i može oduzeti bilo čija prava onako kako on *misli* da je prikladno. *Posumnjati ovu univerzalnu silu vodi do toga da se ne dobije spasenje.* Veliki neprijatelji crkve su jeretici koji neće da nose jaram istinske poslušnosti.”

“Postoji samo jedan posrednik između Boga i ljudi a to je čovek Isus Hrist (Sin Božiji).” I Tim. 2:5. Ali Rimski papa je promenio Reč. On je to preokrenuo na ovaj način, “jedan posrednik između Boga i čoveka (ne ljudi)”. Tako on sada posreduje između posrednika i ljudi. Ali nema drugog posrednika osim Sina. Papa je proglasio da spasenje dolazi kroz Rimsku Crkvu. Ali nema spasenja sem kroz Sina Božijeg. Nije ni čudo što su oči plamtele vatrenim gnevom. Nije ni čudo što su mu noge poput užarene bronzne dok spreman stoji da zgazi i pretvori u prah i pepeo zla kraljevstva ovoga sveta. Hvala Bogu za ove jake noge od bronzne. One su prošle kroz sud za nas. One su sada naš temelj, jer ono što je on stekao je naše. Mi stojimo prepoznati u Njemu, Isusu Sinu Božijem. U ovom dobu mi smo svedoci da je iznikla Muslimanska vera, koja poriče Sina Božijeg i određuje smrt svima koji sebe nazivaju Hrišćanima.

U ovom dobu je takođe lažna crkva zaprljala prvu zapovest Svemogućega Boga i ubrzo prekršila i drugu zapovest, jer je postavila svoga papu na mesto Isusa Hrista, i ustanovila i primenila zakonski idolopoklonstvo u takvom opsegu da je čak i ubijala one koji su odbijali da postave ikone u crkvi. Pod Caricom Teodorom, od 842.-867. godine preko 100.000 svetih je bilo ubijeno zato što su se odrekli kipova kao bezvrednih.

Sigurno da se ovo doba mora pokajati ili sve izgubiti. Tamo stoji Gospod slave, Bog sam Bog – Njegova Reč je bačena u stranu, Njegovo Biće je odbačeno, ali ipak ljudske ruke i ljudska srca ga ne mogu ukloniti sa položaja. Iako Ga se odreknu, On ostaje veran. “Ne plaši se malo stado; jer je dobra volja vašeg Oca da vam da kraljevstvo. I kada Ja dođem sa nogama poput užarene bronzne i plamenim očima Ja ću učiniti svoje; sud je Moj, Ja ću se odužiti,” kaže Gospod.

POHVALA

Otk. 2:19, “*Znam tvoja dela, tvoju ljubav, i veru, i tvoje trpljenje, i tvoja dela; i da su tvoja poslednja dela brojnija od ranijih.*”

Ovde mi ponovo nalazimo iste navedene primedbe, “Znam tvoja dela.” Sam Božiji Sin, je rekao, “Verujte Mi makar radi samih dela.” On stavlja naglasak na Svoja Vlastita dela dok je na zemlji. Dela koja je On učinio bila su određena od Boga da nadahnu veru u Njega. To je bio veliki deo Njegove službe. Njegov Sveti Duh u apostolu Pavlu je rekao, “Njegovo smo naime delo, stvoreni u Hristu Isusu za dobra dela, koja je Bog unapred odredio da u njima hodamo.” Efež. 2:10. Ta dela su bila da bi inspirisala veru u Njega kao i da bi pokazala taj odnos prema Njemu koji je Pavle opisao kao “stvoreni u Njemu.”

Dakle, dela nikada neće zauzeti mesto vere u Bogu za naše spasenje. Ali dela će pokazati našu veru, koju već imamo položenu u Njega. Dobra dela vas neće spasiti, ali će proizaći iz spašenog života kao plod Gospodu. Ja verujem u dobra dela. Pa čak ako čovek i nije spašen, on treba činiti dobra dela i najbolje što može. Ono što je užasno u Božijem pogledu je kada ljudi čine zla dela govoreći da čine Gospodnju volju. To je ono što su biskupi i pape i Rimski hijerarhija činili. Oni su ubijali, sakatili, i činili sve vrste zala u Ime Gospodnje. Oni su živeli život, koji je bio baš potpuno suprotan onome što uči Reč. U tome zlom danu pravi vernici su sijali kao svetlo u tami čineći

neprestano dobra dela; jer oni su na proklinjanje uzvraćali blagosiljanjem, delujući istinito i dajući čast Bogu iako su mnogi zbog toga morali umreti.

U ovom stihu On daje pohvalu Svojoj deci zato što su živi preporođen život. Njihova dela su svedočila o novom Duhu koji je bio u njima. Ljudi su videli njihova dobra dela hvalili Boga. Da gospodine, ako ste vi Hrišćanin činićete ono što je ispravno. Vaša dela će pokazati da je vaše srce u redu. I to neće biti nešto što ste tek tako stavili na sebe, jer vi ćete činiti Njegovu volju i kada vas niko osim Boga ne vidi, i vi ćete činiti Njegovu volju čak ukoliko vas to košta života.

“Znam tvoju ljubav, službu, veru i strpljenje.” Zapazićete, da je njihova ljubav postavljena između ‘dela’ i ‘službe’. I da je to pravo mesto za to, zato što naša dela bez ljubavi nisu prihvaćena pred Bogom, a niti je naša služba. Pavle je rekao, govoreći Korinćanima, “Bez ljubavi, ja sam ništa, i sve što radim je beskorisno, sem ako nije urađeno s ljubavlju.” Dakle, vi upravo možete ovde videti da ovi vernici nisu bili u toj klasi Nikolaita koji su imali dela kao način spasenja s namerom da im se ljudi dive. Oni su činili njihova dela iz Božije ljubavi, koja je bila izlivena Svetim Duhom. Ta ljubav u njihovim srcima je bila Božija ljubav za njegove. Isus je rekao, “Po tome će svi ljudi znati da ste MOJI učenici, da imate ljubav jedan prema drugome.” Pagani koji su posmatrali život ranih Hrišćana govorili su, “Pogledajte kako se oni međusobno vole.” Jovan je rekao, “Svako koji ljubi, od Boga je rođen.” I Jov. 4:7.

Želim upravo ovde dati jedno upozorenje. A to je vezano za poslednje dane, jer je rečeno da zbog mnoštva greha, ljubav mnogih će ohladiti. U Laodikeji, ili poslednjem dobu, samoljublje, i ljubav prema materijalnim stvarima će zauzeti mesto pravoj ljubavi Božijoj. Nama je potrebno stražariti protiv sile greha u ovim poslednjim danima. Mnogi postaju toliko tvrdi zato što nisu uvideli efekat s kojim deluje ovaj duh poslednjeg vremena. Vreme je da se približimo Bogu i da Mu dopustimo da ispuni naše živote Njegovom ljubavlju, inače ćemo osećati hladnoću crkve zadnjeg vremena, i odbaciti istinu Božiju koja je jedina u stanju da nam pomogne.

U ovim mračnim i užasnim godinama pravi čokot je održao svoju ljubav prema Bogu i ljubav prema braći. Bog ih je pohvalio radi toga.

“Znam tvoju službu.” Isus je rekao, “Onaj koji je najveći među vama neka svima bude sluga.” Jedan mudar čovek je dao komentar na te reči. Evo šta je on rekao, “Samo istorija će dokazati istinitost te rečenice.” Taj čovek je bio u pravu. Svi istinski veliki ljudi kroz istoriju su bili sluge. Oni koji su zahtevali da im se služi; oni koji su tlačili; oni koji su tražili uvek da budu glave, otišli su dole u sramotu. Čak i sami bogataši bili su od Boga okrivljeni kada nisu ispravno upotrebljavali svoje bogatstvo. Ali pogledajte u istoriju i naći ćete da su istinski veliki ljudi bili oni koji su služili drugima. Istorija nikada ne može pozdraviti one kojima je trebalo služiti, već ona uvek hvali one koji su mnogo učinili za druge. A sada primenimo to na sebe. Isto kao što ni Sin Čovečiji nije došao zato da mu služe, već da služi, isto tako i mi trebamo slediti taj primer. Gledajući Ga kako se poginje pred apostolima perući njihove umorne i prljave noge. On je rekao, “Vi sada ne znate šta Ja činim, ali ćete znati kasnije. Ali ono što vi vidite da Ja činim, i vi to trebate takođe da činite.” On je postao sluga s ciljem da Ga Bog uzvisi do najviših visina. Jednoga dana prilikom suda svetih čućemo Ga kako kaže, “Dobro si radio, dobri i verni SLUGO, uđi u radost Gospodnju.” Teško je uvek biti sluga. Ali oni koji su se istrošili i potrošili za druge, jednoga dana će sa Njim sedeti na Njegovom prestolu. To će biti vredno tada svega. “Radimo za našeg Gospodara, od zore do zalaska sunca. Pričajmo o Njegovoj čudesnoj ljubavi i brizi, i kada se život završi i naš posao na zemlji bude urađen, i kada spisak bude prozvan, ja ću biti tamo.”

“Znam tvoju veru” Dakle, On ne kaže ovde kao što je rekao u Pergamskoj crkvi, “Drži MOJU veru.” On sada ne govori o Svojoj veri, već ih hvali za njihovu vernost. A dok to čini, On takođe spominje i njihovo ‘strpljenje’. Dakle, vernost i strpljenje idu zajedno. U stvari strpljenje je rezultat vernosti jer kaže se u Jakovu 1:3, “Znajući da iskušavanje vaše vere stvara strpljenje.” Apsolutno nema drugog puta da se dobije strpljenje. Ono mora doći kroz iskušavanje naše vere. Rim. 5:3, kaže, “Nevolja donosi strpljenje.” Koliko Bog visoko ceni ovo delovanje našeg strpljenja pokazano je u Jak. 1:4, “A strpljenje neka dovrši delo, da budete savršeni i potpuni, bez nedostatka u bilo čemu.” Božija volja za nas je Savršenstvo. I to savršenstvo je strpljenje – čekanje *na* Boga i čekanje *za* Boga. Ovo je proces u kojem se razvija karakter. Koliko je Bog visoko cenio svete u ovom mračnom dobu. Oni su strpljivo, kao ovce koje se vode na klanje, sa ljubavlju, verno služili

Bogu. To je sve što su oni želeli od života, samo da služe njihovom Gospodu. Kako će velika biti njihova nagrada.

“Znam tvoja dela, i da su poslednja brojnija od prethodnih.” Ovo je zaista neobično. Kako je raslo tamno doba; i broj časnih mučenika je narastao iz dana u dan, oni su radili sve teže i sve više služili, pa je narasla i njihova vera. Kako je to bilo tragično što je u Efeškom Dobu ljubav bledela. A zaista ništa nije ni rečeno o povećanju ljubavi u narednim dobima; u najmračnijem od svih doba, oni su Ga služili čak i više. Kakva je to samo lekcija. Nije prestalo delovanje ove službe ljubavi Gospodu, već je to čak i naraslo. To je tajanstveno. Kada neprijatelj pokuša da spreči našu službu Gospodu – naš odgovor je u još jačoj službi. Kada slabi plaču u strahu, tada je vreme da se usklikne pobjeda.

“Znam tvoja dela, i da su zadnja brojnija nego prethodna.” I kao što smo već rekli, ovo doba je nazvano Mračno Doba zato što je ono zaista bilo najmračnije u celoj istoriji. To je bilo doba pape Inocencija III koji je tvrdio da je on “Hristov namesnik – i vrhovni suveren nad crkvom i svetom,” on je insistirao na INKVIZICIJI, koja je pod njegovom upravom prolila više krvi nego bilo koje drugo doba osim doba Reformacije. To je bio period Pornokracije, to jest vladavina bludnica. Sagarije III je imao ljubavnice i “ispunio papski kor ljubavnicama i vanbračnim sinovima i tako okrenuo papsku palatu u lopovsku jazbinu.” Anastazije III je bio udavljen od Maracije, koja je Sagariju bila ljubavnica. Jovan XI je bio Maracijin vanbračni sin. Jovan XII je bio unuk Marocije “koji je napastvovao udovice i device i na kraju bio ubijen prilikom čina preljuba od razljučenog muža.” To je bilo doba papskog krivovernog rascepa jer su nastale dve papske loze (jedna je vladala iz Avinjona a druga iz Rima) borili su se i proklinjali jedni druge. Ove pape nisu bili samo krivi za nemoralna seksualna dela (izdržavajući mnoštvo vanbračne dece, vršenje sodomije itd.), već su bili krivi i za prodavanje sveštenečkih položaja onima koji su za to nudili najviše novca.

To je bio period u kojem je svetlost toliko slabo sijala kao nikada ranije, a ipak nekoliko vernika je radilo sve vatrenije da je čak pred kraj doba izniklo mnogo onih koji su pokušali doneti reformu. Njihov rad je bio sa toliko žara da su oni popločali put dolazećoj reformaciji. Zato kao što Reč kaže za to doba, “tvoja poslednja dela su brojnija od prethodnih.”

Reč, Tijatira, ima razna značenja od kojih je jedno “Neprekidna Žrtva.” Mnogi su za ovo verovali da je proroštvo što se tiče upotrebe mise neprekidno predstavljanje Hristove žrtve. To je jedna divna misao, ali to bi takođe moglo značiti i neprekidnu žrtvu u životima i delima pravih Gospodnjih vernika.

Sigurno je da su ovi sveti u Tijatiri bili kajmak na vrhu, puni Svetoga Duha i vere, stvoreni za Božija dela, prihvatajući Njegovu pohvalu, ne držeći svoje živote sebi dragim, već radosno dajući sve svoje kao ugodnu žrtvu Gospodu.

PREKOR

Otk. 2:20, “*Ali imam protiv tebe, to što podnosiš (tolerišeš) Jezabelu, ženu koja sama sebe naziva proročicom, i koja zavodi i uči moje sluge da bludno greše, i da jedu idolima žrtvovano meso.*”

Dakle, sa ovim stihom želim da odem dole u stih 23. da biste videli dokaz velike istine na koju sam vam sve vreme skretao pažnju. “A njenu ću decu udariti smrću; tako će sve crkve znati da sam Ja Onaj koji ispituje bubrege i srca.” Ja sam u stvari govorio sve vreme da su tamo postojale dve crkve, iako Duh govori obadvema u svakom dobu, kao da su one bile *jedna*. Ovde je jasno izjavljeno da postoje *crkve*, i potpuno je jasno izneseno da neke od ovih crkava ne znaju da je On Taj koji ispituje bubrege i srca. Ipak, On će im dokazati da je to tako. A sada pogledajmo, koje crkve će biti te koje ne znaju istinu? Naravno to je grupa lažnog čokota, zato što istinski vernici sigurno znaju da sud počinje od kuće Božije, i oni imajući Božiji strah, sude sebi da kasnije ne bi bili suđeni.

Dakle, zašto Bog ove crkve naziva Svojim crkvama iako su one lažne loze? Istina je u tome, jer su oni Hrišćani. Ali oni nisu Hrišćani od Duha. Oni su Hrišćani od tela. Oni uzalud nose Ime. Marko 7:7, “Uzaludno Me slavite (poštujete) učeći doktrine i zapovesti ljudske.” Ali zaista oni su Hrišćani, jer šta bi drugo oni mogli biti? Musliman je Musliman. To je njegova religija, bez obzira kako je on živi, dokle god se on u teoriji slaže sa onim što Kuran uči. Na isti način Hrišćanin je Hrišćanin dokle god se slaže sa činjenicom da je Isus Sin Božiji, rođen od device, da je bio razapet i umro, te ponovo ustao, i da je On spasitelj ljudskog roda, itd. (Ustvari, u Laodikejskom Dobu biće onih koji sebe nazivaju Hrišćanima zato što se slažu sa Isusovim kvalitetima, a daće

sebi pravo da poreknu Njegovo Božanstvo. Hrišćanski Naučnici su to već učinili kao i mnoštvo onih koji su propovedali Socijalno Evandjelje). On je nominalni Hrišćanin i pripada crkvi. Ali on nije ISTINITI ili Duhovni vernik. Ta vrsta vernika je od tih koji su kršteni u Telo Hristovo i Njegovi su delovi. Ali pored svega toga, u Božijem redu kukolj raste sa pšenicom i ne treba biti iščupan. To je Božija zapovest. Dan vezivanja i spaljivanja dolazi; ali ne još.

Zato Duh govori ovoj izmešanoj grupi. Dok jedne hvali, druge On kori. On je rekao šta je u redu sa istinitim vernicima. I On upozorava šta lažna loza mora učiniti ako želi postati opravdana pred Gospodom.

TA ŽENA JEZAVELJA

Apostol Jakov nam je pokazao kojim procesom deluje greh. U Jakovu 1:14-15, "Ali svaki je kušan kada ga vuče i mami njegova vlastita požuda; jer kada je požuda začeta, rađa greh, a greh kada je učinjen, prouzrokuje smrt." Dakle, ovo je tačno slika onoga što se dešavalo u crkvenim dobima. Pošto je greh započeo nigde drugde već u osećanjima, tako je crkvena smrt započela sa jednostavnim i samo malo приметnim delima Nikolaita. Od dela, to se pretvorilo u doktrinu. Od doktrine prigrlilo silu države i uvođenje paganizma. A sada, u ovom dobu ono ide svojoj proročici (učiteljici) i tako to putuje dalje dok se ne nađe u ognjenom jezeru, jer je to tačno gde će to završiti, u drugoj smrti.

Ceo taj Božiji povik protiv ovog četvrtog doba je usmeren protiv ove proročice, Jezabele. I da bismo razumeli zašto je On usmeren tako protiv nje, moraćemo pogledati njenu istoriju u Bibliji i kada nađemo šta je ona uradila tamo, znaćemo šta se dešava u ovom vremenu.

Prva i veoma važna stvar koju mi saznajemo o Jezabeli je da ona NIJE Abrahamova kćerka, a niti je njeno uključivanje u Izraelski narod duhovno priznato, kao što je to bio u slučaju s Rutom Moavkinjom. Ne zaista. Ova žena je bila kćerka Etabaala, kralja Sidonskoga (I Kraljevima 16:31), koji je bio sveštenik Aštarte. On je zauzeo presto ubivši svoga prethodnika Pelesa. Tako mi vidimo da je ona bila kćerka ubice. (Ovo nas sigurno podseća na Kaina.) I način na koji je ona postala sastavni deo Izraela nije išao kroz duhovni kanal koji je Bog odredio kao pristup za ulazak pagana; već ona je ušla unutra VENČANJEM sa Ahavom, kraljem deset plemena Izraelovih. Dakle,

ovo jedinstvo kao što smo to videli nije bilo duhovno; bilo je političko. I tako ova žena koja je bila prožeta idolopoklonstvom nije imala ni najmanju želju da postane vernica u Jedinog Istinitog Boga, već je radije upotrebila namere da Izrael udalji od Gospoda. Dakle, Izrael (deset plemena) je već znao šta je to značilo slavljenje zlatnog teleta, ali do tada oni nisu bili predani idolopoklonstvu, jer su slavili Boga i priznavali su zakon Mojsijev. Ali od vremena Ahavovog venčanja s Jezabelom, idolopoklonstvo je napredovalo kao smrtna moda. Kada je ova žena postala sveštenica u hramovima koje je ona podigla Aštarti (Venus) i Balu (bogu sunca), dogodilo se da je Izrael došao u kriznu tačku svoga života.

Sa ovim mislima u svom umu mi možemo razmatrati šta Božiji Duh iznosi u Tijatirskom Dobu. Ovde je to.

Ahav se oženio Jezabelom, i on je to učinio kao politički manevar da bi ojačao svoje kraljevstvo i osigurao ga. To je tačno ono što je crkva uradila kada se venčala za vreme Konstantina. Oboje su se spojili zbog političkih razloga, iako su to samo umotali u duhovnu klimu. Dakle, niko me ne može ubediti da je Konstantin bio Hrišćanin. On je bio paganin koji je izgledao kao da ima Hrišćansku bojnu opremu. On je crtao bele krstove na vojničkim štitovima. On je bio osnivač Vitezova od Kolumbusa. Postavio je krst na toranj Svete Sofije (crkva u Carigradu) i time započeo tradiciju.

Bila je to Konstantinova ideja da poveže zajedno, sve pagane, nominalne Hrišćane i istinske Hrišćane. I za trenutak izgledalo je kao da će u tome biti uspeha, te da će pravi vernici povratiti one koji su odstupili od Reči. Ali kada su uvideli da ih ne mogu vratiti nazad u istinu, bili su primorani da se odcepe od političkog tela. I kada su to uradili bili su prozvani jereticima i proganjani.

Dopustite mi da upravo ovde kažem da mi imamo istu stvar koja se upravo sada događa. Svi ljudi se udružuju. Oni pišu Bibliju koja će sigurno odgovarati svima, bilo da je Jevrej, Katolik ili Protestant. Oni imaju svoj vlastiti Nikejski Sabor ali ga oni zovu Ekumenski Sabor. I da li znate protiv koga se sve ove organizacije bore? Oni se bore protiv istinskih Pentakostalaca. Ne mislim na organizaciju koja se zove Pentakostalna. Ja mislim na one koji su Pentakostanci zato što su ispunjeni Svetim Duhom i poseduju darove i znake u svojoj sredini zato što hodaju u istini.

Kada se Ahav venčao s Jezabelom on je prodao svoje prvorodstvo. A kada se vi pridružite jednoj organizaciji, vi prodajete vaše prvorodstvo, brate, bilo da vi želite to verovati ili ne. Svaka Protestantska grupa koja je ikada izašla napolje, a onda se vratila nazad prodala je svoje prvorodstvo, i kada vi prodajete vaše prvorodstvo, vi ste upravo kao Isav – a posle možete vikati, kajati se i sve što želite, ali vam to neće doneti nikakvog dobra. Postoji samo jedna stvar koju možete uraditi, a to je, “Izađi iz nje, narode moj, i prestani biti učesnik u njenim gresima!” I sada ako mislite da nisam u pravu, odgovorite mi samo na ovo pitanje. Može li mi i jedan čovek reći koja crkva ili pokret Božiji je ikad imala probuđenje i da se vratila nazad nakon što je završila u organizaciji i postala denominacija? Čitajte vašu istoriju. Ne možete naći niti jednu – baš nijedan slučaj.

To je bio ponoćni čas za Izrael kada je prihvatio udruženje sa svetom i napustio Duhovno za političko. Isto tako bio je ponoćni čas za crkvu kada je u Nikeji učinila istu stvar. To je i sada ponoćni čas kada se crkve udružuju.

Kada je Ahav oženio Jezabelu, on je njoj dopustio da uzme državni novac i podigne ogromne hramove u čast Aštarte i Baala. Jedan takav hram podignut Baalu bio je dovoljno velik da celi Izrael uđe u njega i da tamo proslavlja. I kada su se Konstantin i crkva venčali, on je crkvi dao zgrade, i postavio oltare i likove, i organizovao hijerarhiju koja je već tada bila razvijena.

Kada je Jezavelja dobila silu države iza sebe, ona je silom nametnula svoju religiju narodu i ubijala proroke i sveštenike Božije. To je bilo tako loše vreme da je Ilija, glasnik toga doba, pomislio da je on jedini koji je ostao; ali Bog je imao još 7000 onih koji nisu savili kolena pred Baalom. I upravo sada, tamo među tim denominacijama Baptista, Metodista, Prezbitermanaca i ostalih, ima nekih koji će izaći napolje i vratiti se k Bogu. Želim da znate da ja nisam sada, a niti sam ikada bio protiv ljudi. To je denominacija – sistem organizacija protiv kojih sam ja. Ja moram biti protiv toga jer Bog to mrzi.

A sada, zaustavimo se ovde i razmotrimo to što smo izneli o slavljenju u Tijatiri. Rekao sam da su oni slavili Apolona (boga sunca), zajedno sa carem. Dakle, ovaj Apolon je bio nazvan ‘zaštitnik od zla’. On je odvrtao zlo od ljudi. On ih je blagoslovio, bio pravi bog njima. On je imao ulogu da uči ljude. On im je objašnjavao način slavljenja, i obrede u hramovima, službe bogovima, o žrtvama i smrti, i život posle

smrti. Način na koji je on ovo činio je bio kroz poročicu koja je sedela u zanosu na tronošću. Moj! Da li vi to vidite? Ovde je ta proročica nazvana Jezavelja i ona uči ljude. A njeno učenje je usmereno da obmane Božije sluge i navede ih da čine blud. Dakle, blud znači 'slavljenje idola'. To je njegovo duhovno značenje. To je jedno ilegalno jedinstvo. Ahavovo jedinstvo i Konstantinovo jedinstvo su u oba slučaja bili ilegalni. Obojica su vršili duhovno bludništvo. Svaki bludnik će završiti u ognjenom jezeru. Bog je tako rekao.

Zato, učenje Katoličke Crkve (crkva je ženskog roda, jedna žena), poriče Reč Božiju. A papa koji je doslovno Apolon u modernoj verziji uči i vodi narod udruženju s idolima. Rimski crkva je postala lažna proročica za narod, zato što je ona oduzela Reč Gospodnju od ljudi i dala svoje vlastite ideje o onome što je vezano za oprostjenje greha, šta donosi blagoslove Božije; i sveštenici su otišli toliko daleko da kategorično tvrde da imaju moć ne samo u životu, već i u smrti. Oni sami od sebe naučavaju da postoji čistilište, iako vi to ne možete pronaći u Reči. Oni uče da će vas molitve, mise i novac izvesti iz čistilišta u nebo. Dakle ceo sistem koji se bazira na njenom učenju je lažan. Taj sistem ne počiva na sigurnom temelju Božijeg otkrivenja po Njegovoj Reči već leži na promeni, potopljivim peščanim obalama njihovih vlastitih đavolskih neistina. Crkva je otišla pravo iz organizacije u denominaciju i odatle u lažno učenje. To je tačno. Rimokatolici ne veruju da je Bog u Njegovoj Reči. Ne gospodo. Ako bi oni to verovali oni bi se morali pokajati i vratiti nazad, ali oni kažu da je Bog u Njegovoj crkvi. Tako to bi Bibliju načinilo istorijom Katoličke Crkve. Ali to nije tako. Pogledajte šta su oni učinili samo sa krštenjem u vodi. Oni su mu oduzeli vrednost Hrišćanskog krštenja i načinili ga paganskim sa titulama. Dozvolite mi da vam ispričam jedno iskustvo koje sam imao sa Katoličkim sveštenikom. Devojka koju sam jednom krstio postala je Katolkinja, i zbog toga sveštenik je želeo pričati sa mnom u vezi nje. Pitao me je kakvu vrstu krštenja je ona imala? Odgovorio sam mu da sam je krstio Hrišćanskim krštenjem, koje je jedina vrsta koju sam poznavao. Ja sam je sahranio u vodi u Ime Gospoda Isusa Hrista. A sveštenik je dao primedbu rekavši da je i Katolička Crkva nekada tako radila. Odmah sam ga upitao kada je Katolička Crkva tako krstila, jer čitajući njenu istoriju nisam to nigde pronašao. On mi je rekao da se to nalazi u Bibliji, i da je Isus organizovao Katoličku Crkvu. Pitao sam ga da li on misli da je Petar

bio zaista prvi papa. On je potvrdno rekao da je Petar bio. Pita sam ga, da li to što su mise izrečene na latinskom s ciljem da daju uverenje potpune ispravnosti i zatim da se nikada ne izmene. Rekao je da je to istina. Rekao sam mu da mislim da su oni odlutali dalekim putem od onoga što su imali u početku, i dao sam mu do znanja, da ako je Katolička Crkva zaista verovala u knjigu Dela Apostolskih, da sam ja onda jedan staromodni Katolik. On mi je rekao da je Biblija izveštaj Katoličke Crkve i da je Bog bio u crkvi. U tome se nisam složio sa njime jer Bog je u Svojoj Reči. Neka Bog bude istinit, a svaki čovek lažan. Ako vi oduzmete ili dodate toj Knjizi, Bog je obećao prokletstvo onima koji dodaju ili oduzimaju, te da će im uzeti udeo iz Knjige Života ako se usude oduzeti od Nje. Otk. 22:18-19.

Dopustite mi da vam samo pokažem kako Rimokatolička crkva veruje da je Bog u crkvi umesto u Reči. Ovde imam jedan izvod iz dnevnika pape Jovana XXIII. “Moje iskustvo kao pape za ove tri godine, pošto u ‘strahu i drhtanju’ ja prihvatam ovu službu u potpunoj poslušnosti *Gospodnjoj Volji, koja mi je predana preko Udruženja Svetih Kardinala na tajnom sastanku*, ovo glasanje prihvatio sam prema ovom načelu i dobio trajni razlog da budem istinit prema tome; apsolutno verujući u Boga, u svemu što se tiče sadašnjeg, i savršenog mira u pogledu budućnosti.” Ovaj papa je tvrdio da je Bog govorio kroz crkvu otkrivajući Svoju volju. Koliko je to pogrešno. Bog je u Njegovoj Reči i govori Svojom Rečju otkrivajući Svoju volju. On je ovde takođe potvrdio da je postavio apsolutno poverenje u reč ljudi i mirno se tome podložio. To zvuči tako divno ali ipak toliko je pogrešno. Upravo kao izopačenje u Edenskom Vrtu.

A sada, otidimo u Otk. 17. i pogledajmo ovu ženu, crkvu, koja živi na lažnim proročanstvima, a ne na Reči Božijoj. U prvom stihu Bog je naziva velikom bludnicom. Zašto je ona bludnica? Zato što je u idolopoklonstvu. Ona je uvukla ljude u istu stvar. Šta je lek za idolopoklonstvo? Reč Božija. Tako ova žena je bludnica zato što je napustila Reč. Tamo ona sedi na mnogim vodama, što znači mnoštvo naroda. I ovo sigurno treba da je lažna crkva zato što je Božija crkva mala – malo je onih koji nalaze put.

Primetite kakva je ona u Božijim očima, bez obzira kako ona divno izgleda u ljudskim očima i koliko filozofski ona zvuči. Ona je pijana u svome bludništvu. Ali ona je bila pijana od krvi mučenika. Baš kao Jezavelja, koja je pobila proroke i sveštenike i uništila Božije ljude, koji

nisu kleknuli da bi slavili Baala. I to je tačno ono što je učinila i Katolička crkva. Ona je pobila one koji se nisu poklanjali papskoj vlasti. Oni koji su želeli Reč Božiju umesto ljudske nauke bili su pogubljeni, obično okrutnim metodama. Ali ova crkva koja je činila ubistva sama je bila mrtva a to nije znala. U njoj nije bilo života i nikada je nisu pratili znaci.

PROSTOR ZA POKAJANJE

Otk. 2,21: “*Dao sam joj vreme da se pokaje od njenog bluda, ali se ona nije pokajala.*” Znete li da je ova crkva u stvari bila grešnija od Ahava? Znete li da se on za trenutak bio pokajao i hodao ponizno pred Bogom? Ali vi to ne možete reći za Rimokatoličku crkvu. Ne nikako. Ona se nikada nije pokajala, već je tvrdokorno uništavala svakoga ko je nju navodio na pokajanje. To je po istoriji. A Bog je nastavio da podiže ne samo glasnike svakom dobu, već je podizao i neke divne pomoćnike ovim glasnicima. On je svakom dobu dao neke divne ljude Božije a oni su radili sve što su mogli da crkvu vrate nazad k Bogu. Bog joj je sigurno dao priliku i pomoć da bi se pokajala. A da li se ona ikada pokajala i to pokazala svojim rodovima? Ne nikada. Ona to nikad nije učinila, a niti će učiniti. Ona je pijana. Ona je izgubila smisao za duhovne stvari.

Dakle, nemojte se dati zbuniti i misliti da se Rimaska Crkva pokajala za pokolj svetaca radi toga što se pokušava ujediniti sa Protestantima i čini da se njene veroispovesti svrstaju u Protestantske veroispovesti. Ona se nije nikad niti jednom izvinula i rekla da je grešila zbog svojih masovnih ubistava. A ona to i neće. I nije važno koliko sočno i slatko se ona prikazuje u ovom specifičnom vremenu, ona će opet činiti ubistva, jer ubistvo leži u njenom zlom i nepokajanom srcu.

PROROŠTVO O BLUDNIČINOM SVRŠETKU

Otk. 2:22-23, “*Gle, Bacam je na postelju i one, koji čine preljubu sa njom u veliku nevolju, ako se ne pokaju od svojih dela. I njenu decu ubiću sa smrću i poznaće sve crkve da sam Ja koji ispituje bubrege i srca; i daću svakome po njegovim delima.*”

Šta? Zar ova žena ima decu? A ona je bludnica? Ako je to slučaj da je ona dobila decu kroz bludničenje, onda ona mora biti spaljena u vatri kao što to kaže Reč. To je potpuno istina. Tu je njen kraj i ona će biti

spaljena u vatri. Njen kraj je ognjeno jezero. Ali stanite i razmislite o ovoj deci na trenutak. Žena je biće iz koje izlaze deca. Evidentno je da je ova žena imala decu koja su izašla iz nje ali ona su učinila istu stvar koju je ona uradila. Pokažite mi makar jednu crkvu da je izašla iz organizacije a da se nije vratila ponovo u nju. Nema ni jedne takve. Ni jedne. Luterani su izašli napolje a onda su se ponovo organizovali i danas su ruku pod ruku sa ovim ekumenskim pokretom. Metodisti su izašli napolje a onda su se ponovo organizovali. Pentakostalci su takođe izašli napolje a onda se opet organizovali. Dogodiće se još jedan izlazak napolje, i slava Bogu da se oni neće organizovati ponovo zato što oni znaju istinu. Ta grupa će biti Nevesta poslednjeg dana.

Dakle, ovde je rečeno da je bludnica imala decu. I šta su bila ta deca? Deca su bila ćerke, jer su one bile crkve baš kao što je bila i ona. Pogledajte, ovde je vrlo interesantna tačka. Jezavelja i Ahav su imali kćer. Ta njihova ćerka se udala za Jorama, sina Jošafata i u II. Kraljevima 8:18 kaže, “Joram je išao po putu svoga svekra (Ahava).” On je otišao pravo u idolopoklonstvo ovom bračnom vezom. On je odveo bogobožasne i bogoslavljeničke Judejce u idolopoklonstvo. To je baš isto što su učinile i sve ove crkvene kćeri, kao što sam i ukazao na to. One su započele s istinom a onda se venčale s organizacijom napustivši Reč zbog tradicija, veroispovesti itd. A sada, dopustite mi da to razjasnim. U Jevrejima 13:7 se kaže, “Sećajte se svojih vođa koji su vam govorili Reč Božiju.” Reč je ta koja vlada nad nama, a ne ljudi. Dakle, čovek kao muž je glava ženi. On vlada nad njom. Ali crkva je žena, takođe, i njen vladar je Reč. Isus je Reč. Ako ona odbaci Reč i uzme ma koje drugo vodstvo, ona je preljubnica. Dakle, imenujte mi i jednu crkvu koja nije odustala od Reči radi tradicija i veroispovesti. Sve one su preljubnice – kakva majka, takve kćeri.

Kakva će biti kazna bludnici i njenoj deci? Dakle, ta kazna će biti dvostruka. Prvo je On rekao, “Baciću je na postelju.” Prema poslednjem delu 22.-og stiha, to će biti postelja nevolja, ili velike patnje. A to je tačno ono što je Isus rekao u Mateju 25: 1-13. Tamo je bilo deset devica. Pet ih je bilo mudrih a pet ludih. Pet mudrih je imalo ulje (Sveti Duh) a onih pet ostalih nisu imali. Kada je vika došla, “Pogledajte Mladoženja dolazi”, pet ludih je pojurilo da traži ulje dok su mudre otišle na venčanje. Pet onih koje su ostale napolju su bile ostavljene za veliku nevolju. To je ono što će se desiti svakome ko ne ode gore u uznesenju. To je ono što će doći na bludnicu i njene kćeri.

Drugo, kaže se da će ih baciti u smrt ili kako bukvalni prevod kaže, “Pustiću ih da budu stavljeni na smrt smrću.” Ovo je čudan izraz. Mi bismo možda rekli, “Neka čovek bude stavljen u smrt, vešanjem ili električnom stolicom ili na neki drugi način.” Ali ovde je rečeno, “Neka budu stavljeni na smrt smrću.” Sama smrt je prokletstvo njihove smrti. A sada, želim da ovo vidite jasno, tako da ću ponovo napraviti jednu ilustraciju Jezaveljine kćeri, koja se udala u Judejsku kuću i time je odvođi pravo u idolopoklonstvo, i to prouzrokuje da Bog njih predaje smrti. To je ono što je Valam uradio takođe. Tako ovde je bila Jezavelja sa njenim paganizmom. A tamo preko je Juda koji ispravno slavi Boga i živi po Reči. Tada Jezavelja udaje svoju kćerku za Jorama. Istog trenutka kada se to desilo, Joram je učinio da ljudi postanu idolopoklonici. A u momentu te ženidbe, Juda je umro. Duhovna smrt je ušla unutra. U momentu kada se prva Rimaska Crkva organizovala, umrla je. I u momentu kad su se Luterani organizovali, smrt je ušla unutra i oni su umrli. Pentakostanci su došli poslednji i oni su se organizovali. Duh je otišao, iako oni to ne veruju. Ali On jeste. Taj brak je doneo smrt. A onda je svetlo o Jednom Bogu došlo. Oni su se organizovali i takođe umrli. A onda nakon što je vatra Božija pala na Reku Ohajo u 1933-ćoj godini, isceliteljsko probuđenje je prešlo preko sveta, ali to nije došlo ni kroz jednu organizaciju. Bog je napustio Pentakostalne grupe, i ostale organizacije, i ono što će On raditi u budućnosti biće izvan organizacija takođe. Bog ne može raditi kroz mrtve. On može raditi jedino kroz ŽIVE ljude. Ti živi članovi su izvan Vavilona. I tako vidite, “Smrt” ili “Organizacija” su došli, i crkva je umrla, ili da to načinim jasnijim, smrt se nastanila tamo gde je nakratko vladao ŽIVOT. Kao što je originalna Eva donela smrt ljudskom rodu, tako je i organizacija donela smrt, jer je organizacija proizvod dvostrukog izopaćenja, Nikolaitizma i Valamizma, propagiranih od proročice Jezabele. Dakle, Eva je trebala biti spaljena sa zmijskim radi njihovog užasnog dela. Ali Adam je intervenisao, uzimajući nju brzo sebi nazad tako da je ona bila spašena. Ali kada ova Sotonska religija ode punim kursom do kraja doba, neće nikoga biti da interviše, i ona će biti spaljena sa njenim zavodnikom, tako da će bludnica, njene kćeri, antihrist i Sotona završiti u ognjenom jezeru.

I upravo ovde ja ću sam sebe malo preteći iako sam možda ovo trebao ostaviti za poruku zadnjeg vremena, ali mi se čini kao da je baš sada u redu da to iznesem, zato što se ovo toliko jasno odnosi na

organizaciju i ono što će se dogoditi kroz nju. I ja vas želim upozoriti. Otkrivenje 13:1-18, “Potom opazih gde iz mora izlazi zver sa deset rogova i sedam glava. Nosila je na rogovima deset kruna, a na svojim glavama bogopogrдна imena. Ta zver koju sam video ličila je na leoparda, a noge su joj bile kao u medveda, a usta kao u lava. Zmaj joj predade svoju moć, svoje prestolje i veliku vlast. I video sam jednu od njenih glava kao ranjenu na smrt. Ali njena se smrtonosna rana iscelila. I sva se zemlja zanese za zveri. A ljudi se pokloniše zmaju što je zveri predao vlast, i pokloniše se i zveri s rečima, ‘Ko je jednak zveri i ko se može boriti protiv nje?’ I bila su joj dana usta koja su govorila ohole reči i bogohuljenja, i vlast da to čini četrdeset i dva meseca. Tada ona otvori usta da izgovara uvrede protiv Boga, i bogohuli Njegovo ime, Njegovo boravište, i one koji stanuju na nebu. I beše joj dopušteno da povede rat protiv svetih i da ih pobedi; i dana joj je vlast nad svakim plemenom i pukom, jezikom i narodom. I pokloniće joj se svi stanovnici zemlje, svaki čije ime od postanka sveta ne stoji upisano u Knjizi Života zaklanog Jagnjeta. Ko ima uho, neka čuje. Ko je određen za ropstvo ide u ropstvo. Ko je mačem ubijao, od mača mora i poginuti. Na tome se temelji strpljenje i vera svetih. Potom opazih drugu zver gde izlazi iz zemlje; imala je dva roga kao u jagnjeta, a govorila je kao zmaj. Svu vlast prve zveri ona vrši u njenoj službi i čini da se zemlja i njeni stanovnici klanjaju prvoj zveri kojoj bi izlečena smrtna rana. Ona čini velika čudesa, tako da i vatru s neba spušta na zemlju na očigled ljudi. I zavodi stanovnike zemlje čudesima koja su joj dana da ih čini u službi zveri; savetujući stanovnicima zemlje da naprave lik zveri, koja bi ranjena mačem, a osta živa. Čak joj je bilo dopušteno da udahne život liku zveri, tako da lik zveri progovori i prouzrokova da se pobiju svi koji se ne htedoše pokloniti liku zveri. Ona čini da svi, mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi, prime žig na desnicu, ili na čelo i da niko ne može ni kupiti ni prodati ako nema udaren žig ili ime zveri ili broj njenog imena. Ovde je mudrost. Neka onaj koji razume izračuna broj zveri, jer je to broj čoveka; a njegov je broj šeststotina šezdeset i šest.”

Ova glava pokazuje silu Rimokatoličke Crkve i šta će ona učiniti kroz organizaciju. Zapamtite ovo je lažna loza. Ona navodno nosi ime Gospodnje, ali čini samo laž. Njeno vodstvo nije od Gospoda, već od Sotone. Ono se konačno završava potpuno poistovećeno sa zveri.

Bludnica koja jaše na skerletnoj zveri jasno pokazuje da je njena moć i sila u bogu (Sotoni), a ne u našem Bogu, Gospodu Isusu Hristu.

U Stihu 17, jasno je pokazano da će ona dobiti kontrolu nad svetskom ekonomijom, jer ni jedan čovek neće moći prodavati, a ni kupovati bez nje. Ovo je obrazloženo u Otkrivenju 18:9-17 što pokazuje njene veze sa kraljevima, knezovima, i trgovcima, svima onima koji imaju vezu sa Rimom i trgovinom.

U Otk. 13:14, mi smo naučili da zver širi svoj uticaj kroz lik koji je bio izgrađen za nju. Lik koji je izgrađen je širom rasprostranjen svetski ekumenski sabor, u koji će se sve organizovane crkve skupiti sa Rimokatoličkom (oni to već sada čine.) Potpuno je moguće da će ovo jedinstvo doći sa svrhom da zaustavi silu komunizma. Ali pošto je komunizam bio kao Nabuhodonozor podignut da spali telo bludnice, Rim će biti pobeđen i uništen. A sada razmotrite, gde god je Rimaska Crkva proširila svoj uticaj, i komunizam je tamo sledio. To treba tako biti. I dopustite mi da vas sada upozorim, nemojte misliti da je komunizam vaš jedini protivnik. Ne, nikako. Katolička crkva je vaš neprijatelj puno više.

Dakle, pročitajmo Otk. 13:1-4, i to uporedimo sa Otk. 12:1-5. U Otk. 13:1-4, "Potom opazih gde izlazi iz mora zver sa deset rogova i sedam glava. Nosila je na rogovima deset kruna, a na svojim glavama bogopogrдна imena. Ta zver koju sam video ličila je na leoparda, a noge su joj bile kao u medveda, a usta kao u lava. Zmaj joj predade svoju moć, svoj presto i veliku vlast. I video sam jednu od njenih glava kao smrtno ranjenu; ali njena smrtna rana isceli. I sva se zemlja zanese za zveri. Ljudi se pokloniše zmaju što je zveri predao vlast, i pokloniše se i zveri s rečima, ko je kao zver? Ko se može boriti protiv nje?" A u Otk. 12:1-5, "Potom se u nebu pokazao veličanstven znak; žena obučena u sunce, mesec pod njenim nogama, a na glavi joj venac od dvanaest zvezda. Bila je trudna i vikala je u bolovima i mukama rađanja. Zatim se pokazao drugi znak u nebu; velik zmaj plamene boje sa sedam glava i deset rogova. Na glavama mu sedam kruna. Njegov rep pomete trećinu nebeskih zvezda i surva ih na zemlju. Zmaj stade pred ženu koja je imala roditi, da joj proždere dete čim ga rodi. I ona rodi muško dete, koje će vladati svim narodima gvozdenom palicom. Njeno dete bi doneseno k Bogu i Njegovu prestolu." U obe navedene zveri nalazimo Sotonu i njegovu Sotonsku religiju. U Otk. 14, zver koja je bila ranjena na smrt ali je ponovo oživela je carski paganski Rim koji je pao pod

napadima varvara i time izgubio svoju svetsku moć. Ali on je povratio vlast u paganskom Rimu. Da li vidite to? Narod koji je vladao nakon što je sve slomio i koji je postao najjače carstvo za koje se ikada znalo, konačno je bio ranjen na smrt. Njegova moć je fizički umrla ako se razmotri njegova vojna moć. Ali u vreme Konstantina, on se vratio ponovo u život jer je papski Rim prodeo u celi svet i njegova sila je apsolutna. On korisit kraljeve i trgovce i u svojoj mrtvoj religiji i finansijskoj sili, on vlada kao božanstvo ovog sadašnjeg vremena. On je takođe i zmaj koji je stajao čekajući da proždere muško dete. Herod je pokušao da ubije Gospoda Isusa, ali nije uspeo. Ali malo kasnije Isusa su razapeli Rimski vojnici, ali sada je uzdignut na presto.

Dakle, sa ovim što sam upravo rekao, podsećamo se Danielove vizije. Poslednji deo lika, odnosi se na poslednju svetsku silu koju nalazimo u nogama toga lika. One su bile od gvožđa i gline. Vidite gvožđe je Rimsko Carstvo. Ali sada to više nije čvrsto gvožđe. Jer je sa njim pomešana glina. Iako je ono tamo u svetskim aferama i demokratskim nacijama i u despotskim. Rimaska Crkva je u svakoj naciji. Ona je izmešana u svima.

Dopustite mi da vam nešto malo kažem o gvožđu i glini. Sećate li se kada je Hruščov lupio svojom cipelom o sto u Ujedinjenim Nacijama? Dakle, tamo je bilo pet istočnih nacija i pet zapadnih. Hruščov je govorio kao predstavnik istoka, a predsednik Ajzenhauer za zapad. U Rusiji, Hruščov je glina, a Ajzenhauer znači gvožđe. Dvoje najvećih vođa sveta, dva velika palca na stopalima jedan od gvožđa, a drugi od gline, bili su jedan pored drugog. Mi smo na kraju svega.

U stihu 4 postavljeno je pitanje, “Ko se može boriti protiv zveri?” A sada u ovo vreme postoje neka velika imena u svetu. Postoje neke moćne nacije, ali Rim je taj koji upravo sada poziva na slogu. Papa je za volanom. I njegova sila će narasti. Niko ne može ratovati protiv njega.

U stihu 6 “Tada on otvori usta da bogohuli.” (Učeći doktrine i zapovesti ljudske, onih koji su naduveni, oholi, ljubitelji zadovoljstava, imajući obličje pobožnosti a poričući njenu silu.) On bogohuli ime Božije – primenjivanjem titula, umesto Imena i odbijajući da učini drugačije.

U stihu 7, “I beše joj dano da povede rat protiv svetih.” Proganjanja – smrt istinskim vernicima i sve to u Ime Gospodnje s ciljem da Ime

Božije bude bogohuljeno, isto kao što je to u Rusiji, zbog onog što je Katolička religija tamo učinila.

U stihu 8, “I pokloniće se svi stanovnici zemlje, svi čija imena od postanka sveta ne stoje upisana u Knjizi Života zaklanog Jagnjeta.”

Hvala Bogu jer ovce se neće njoj pokloniti, a svi osim izabranih će biti prevareni. Ali izabrani neće biti prevareni. Zato što oni slušaju Pastirov glas i idu za Njim.

Zato vidite, tu je ono što smo pokušali da vam pokažemo. Ovo seme smrti koje je počelo u prvom dobu – seme organizacije, je konačno izraslo u drvo u kojem su se sve zle ptice nastanile. I pored njenih tvrdnji da je ona davalac života, ipak ona je davalac smrti. Njen plod je SMRT. Oni koji imaju udela s njom, mrtvi su. Ovaj moćni svetski sistem crkava koji obmanjuje svet govoreći da je u njoj fizičko i duhovno spasenje zavodi i uništava mnoge. I ne samo što je ona poistovećena sa smrću, već je ona mrtav leš koji će biti osuđen na smrt smrću, a to je ognjeno jezero. O, ti ljudi će uvideti kakav će im biti kraj ukoliko ostanu u njoj. “Izađite iz nje, jer zašto da umrete?”

KONAČNO UPOZORENJE

Otk. 2,23: “*A njenu ću decu udariti smrću; i sve će crkve znati da sam ja onaj koji ispituje bubrege i srca. I svakom ću od vas platiti prema vašim delima.*”

Bog gleda na srce. To se nikada nije promenilo. A i nikad se neće promeniti. Ovde, kao i u svim dobima postoje dve grupe, obe obznanjuju svoje otkrivenje dobijeno od Boga i njihov odnos prema Bogu. “Ipak, čvrsto stoji Božiji temelj, imajući ovaj pečat, *Gospod zna svoje.*” II. Timotejeva 2:19. “Gospod ispituje bubrege.” Reč ‘ispituje’ znači ‘tragati’ ili ‘pratiti’. Bog istražuje naše misli (bubrege); On zna šta je u našim srcima. On vidi naša dela koja su definitivna manifestacija onoga što leži u nama. Iz srca izlazi ono što je pravedno ili zlo. Naši motivi, naše namere – sve je Njemu poznato dok posmatra svako naše delo. Svaki čin, svaka reč će biti donešena na sud kada bude dat izveštaj o našem životu. Pred lažnom lozom nije postojao Božiji strah i zato će oni skupo platiti. Neka svi koji ispovedaju Njegovo Ime, žive svetim životom. Mi možemo obmanuti ljude ali ne možemo Gospoda.

OBEĆANJE U TIM MRAČNIM DANIMA

Otk. 2:24-25. *“A vama ostalima u Tijatiri Ja kažem, koji ne delite ove nauke, koji niste upoznali Sotonine dubine, kako ih nazivaju; izjavljujem da vam ne namećem drugog bremena. Ali ono koje imate držite čvrsto dok Ja ne dođem!”* A sada pre nego što uđemo u obećanje dopustite mi da vam ponovo pokažem da crkva o kojoj Duh govori ovde ima dve loze, čije uvijajuće grane njih sačinjavaju. *“A vama ostalima u Tijatiri Ja kažem, koji god ne delite ovu doktrinu.”* Ovde je to. On govori obema grupama. Jedni imaju ovu nauku, a drugi nemaju. Ovde su oni rasejani širom nacija i svaka ima svoju nauku, koja je u suprotnosti sa onom drugom. Jedna je od Boga, poznavajući Njegove dubine, a druga je od Sotone poznavajući njegove dubine.

“Neću vam nametnuti drugog bremena.” Reč breme znači teret ili pritisak. Pritisak Mračnih Doba je bio pokloni se ili ćeš biti slomljen. Pokloni se ili umri. To je bila inkvizicija, sila carstva koja je podržavala Sotonsko slavljenje. Organizujte se ili platite svojim životom. Svako doba je imalo svoj pritisak. Na primer veliki pritisak poslednjeg doba je pritisak bogatstva, olakog života i nervozne tenzije u složenom vremenu za koje kao da nismo podesni da u njemu živimo. U ovom četvrtom dobu izgledalo je kao da su imali jasno i odsečno breme. Trebalo je odbaciti Rim, i ustati za Reč čak do smrti.

“Oni koji nisu upoznali Sotonske dubine.” Izgleda da je ovaj stih bio izostavljen od komentatora, jer kao da oni nisu bili sposobni da otkriju koju doktrinu ili kakvu vrstu iskustva sadrži ovaj izraz. U stvari jednostavno je znati šta se tu mislilo. Hajde da najpre saznamo šta je dubina Božija, a suprotno će biti istina za Sotonsku dubinu. U Efežanima 3:16. *“Da vam udeli po bogatstvu Svoje slave, da ojačate po sili u Njegovom Duhu u unutrašnjem čoveku; i Hrist da prebiva verom u vašim srcima i budite ukorenjeni i utemeljeni u ljubavi, da biste mogli shvatiti sa svim svetima, šta je širina i dužina i dubina i visina, i poznati ljubav Hristovu koja nadilazi znanje, da budete ispunjeni do sve punine Božije.”* Dakle, prema ovim stihovima, kada čovek iskusi dubinu Božiju u svom životu, a to je u stvari lično iskustvo Duha Božijeg koji je nastanjen u njemu, i njegov um je prosvetljen mudročću i znanjem Božijim kroz Reč. Ali Sotonska dubina će biti u tome što će on pokušati uništiti ovo. On će kao i uvek pokušati naći zamenu za ovu realnost Božiju. Na koji će način on to učiniti? On će odstraniti poznanje o istinitom Bogu – uništavajući Reč, a nametnuće svoju

vlastitu reč, “Zar je zaista Bog rekao?” On će onda zameniti našeg Hrista u našem duhu. On će to uraditi, kao što je prouzrokovao da Izrael postupi sramno; na način da ljudsko biće vlada kao kralj umesto Boga. Iskustvo nanovorođenja će biti zamenjeno sa priključenjem crkvi. Dubine Sotonine su ušle u to doba. A plod te dubine su Sotonske laži, ubice i užasni zločini koji su izašli iz toga.

NAGRADA

Otk. 1:26-29, *“Ko pobedi i održi Moja dela do kraja, njemu ću dati vlast nad narodima; i on će ih pasti gvozdеном palicom i razbijaće ih kao što se razbijaju glinene posude, kao što sam i Ja primio vlast od Svoga Oca; i daću mu jutarnju zvezdu. Ko ima uho, neka čuje, šta govori Duh crkvama.”*

“Ko pobedi i održi Moja dela do kraja.” Veoma je primetno iz ove primedbe, koju navodi Duh u vezi dela, da Gospod nastoji pridobiti Svoje da uvide šta On misli o pravednim delima. On spominje dela četiri puta. A ovde On kaže, da onaj koji nastavi činiti Njegova dela verno do kraja, da će mu biti dana vlast nad narodima, i biće jak, sposoban, odlučan vladar, koji će lako moći izaći na kraj sa svakom situacijom, čak i najočajniji neprijatelj biće razbijen ako bude potrebno. Njegova demonstracija vlasti i sile biće identična Sinu. Ovo je zaista zapanjujuće. Ali pogledajmo ovo obećanje u svetlu tog doba. Moćni Rim s državom koja ga podupirala, upotrebivši kraljeve, vojske i zakonodavce, lomi i gazi sve pred sobom. On je ubio milione i žudi za smrću još miliona onih koji mu se neće pokloniti. On postavlja kraljeve bez tolerancije ili ih obara kad god to može. Da, njegovo mešanje je prouzrokovalo da narodi padnu zato što je on odredio da uništi izabranike Božije. Njegova dela su dela đavola, jer on ubija i laže kao što i jeste. Ali dolazi dan kada će Gospod reći, “Dovedite mi neprijatelje Moje preda me i ubijte ih.” Onda će pravednici biti sa svojim Gospodom kada Njegov pravedni gnev padne na bogohulnike. Pravednici će doći sa Njim u slavi, i uništiće one koji su uništavali zemlju i činili pustoš nad Božijim svecima. Ovo doba je bilo doba okretanja obraza, užasne muke; ali dolazi dan kada će istina nadvladati i ko će stajati u njenom žarištu i biti siguran? Samo otkupljeni od Gospoda.

“I daću mu jutarnju zvezdu.” Prema Otkrivenju 22:16, i II. Petrova 1:19, Isus je Zvezda Danica. “Ja sam izdanak i potomak Davidov, sjajna jutarnja zvezda.” “Dok dan ne osvane, i ne podigne se jutarnja zvezda u vašim srcima.” Duh je taj, koji daje obećanje izabranima u Mračnom Dobu i u dobima koja dolaze.

Kao što smo već to rekli, Isus je identifikovao Sebe sa glasnicima svakog doba. Oni su od Njega primili otkrivenje Reči za svaki period. Ovo otkrivenje Reči izvodi izabrane Božije izvan sveta i u puno jedinstvo sa Isusom Hristom. Ovi glasnici su nazvani zvezde zato što oni sijaju sa pozajmljenim ili reflektovanim svetlom Sina, Isusa. Oni su takođe nazvani zvezde zato što su ‘nosioci svetla’ u noćno vreme. Tako u tami greha, oni donose svetlo Božije Njegovim ljudima.

Ovo je Mračno doba. Posebno je mračno za Reč Gospodnju, skoro da je potpuno sakrivena od ljudi. Poznavanje Svevišnjega je skoro prestalo. Smrt je zavladała nad mnogobrojnim vernicima a njihova dela su skoro desetkovana. Božije stvari su na najnižem nivou u ovo vreme, i čak je izgledalo kao da će Sotona zavladatai Božijim ljudima.

Ako su ikada ljudi trebali prigrliti obećanje u kome nema tame, to su bili ovi ljudi iz Mračnih Doba. I to je razlog što im Duh obećava jutarnju zvezdu. On im govori da glavna zvezda - Isus, Koji prebiva u Svetlu kome niko ne može pristupiti, da će u budućem kraljevstvu On njih prosvetliti Svojim ličnim prisustvom. On neće upotrebljavati zvezde (glasnike) da i dalje daju svetlost u mraku. Jer Sam Isus će govoriti sa njima licem u lice dok bude delio Svoje kraljevstvo sa njima.

To je jutarnja zvezda koja je vidljiva i kada sunce počinje sijati. Kada naše Sunce, (Isus) dođe, više neće biti potrebe za glasnicima; jer On će nam doneti Svoju poruku Lično; a pošto On vlada Svojim kraljevstvom, i mi živimo u Njegovom prisustvu, a svetlost Reči će biti sve svetlija u našem savršenom danu.

I šta bi mi mogli poželeti više od samog Isusa? Nije li On sve, baš Savršeno Sve?

Ko ima uho neka čuje šta Duh govori crkvama. Amen. Zato, Gospode Bože, kroz Tvoga Duha, dopusti nam da čujemo Tvoju istinu.